

Jož, v to pokrajino, še v to zeleno
rosno zeleno pokrajino, še v to
solnce večerno, boš zasijalo
s pekočimi žarki? Še v to?

Morje preplavlja zelene poljane,
morje večerne žgoče krvi
in rešitve ni in ni,
dokler ne padeva jaz in ti,
dokler ne pademo jaz in vsi,
dokler ne umremo pod težo krvi.

Z zlatimi žarki sijalo bo solnce
na nas, evropske mrličice. *Metroni!*

Ivo Grahor / Nad Opatijo

Z vlakom drvim čez Kras,
v visoko noč...

Svetiljke — globoko nekje.
Podobne človeku so.
Tonejo v morjé,
v nemirno temó.
In sanjajo: iz nje!

Reka je legla v ropotu in dimu za skale,
v mrak.

Neviden slap vrši navzdol.
Na spolzkem tiru
visi
življenje sanj.
V zamrlem šepetu valov
je vtonila mi vera vanj.

Tako se odsev potopi,
ko v noči svetiljka ugasne. *Metroni!*

Vinko Košak / Na prelomu

Sanjali smo
in vse bilé s srebróm pretkane
so misli naše,
v očeh daljav odsvit